

กางขี้มอด

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Albizia odoratissima* (L. f.) Benth.

วงศ์ : FABACEAE

ลำต้น :

มีความสูงได้ประมาณ 10-30 เมตร กิ่งก้านลู่ลง ปลายยอด และกิ่งอ่อนมีรอยแผล มีรูอากาศตามลำต้นและกิ่ง เปลือกต้นเป็นสีเทาอมเหลืองหรือสีน้ำตาลอ่อน ค่อนข้างเรียบหรือแตกเป็นสะเก็ด เปลือกชั้นในเป็นสีแดง

ใบ :

เป็นใบประกอบแบบขนนกสองชั้นปลายคู่ ออกเรียงสลับแบบตรง ข้าม ยาวประมาณ 20-30 เซนติเมตร มีใบย่อยประมาณ 10-25 คู่ แผ่นใบเรียบบาง ใบย่อยมีขนาดเล็ก ลักษณะของใบย่อยเป็นรูปขอบขนานหรือรูปสี่เหลี่ยมขนมเปี้ยกปูน ปลายใบมนหรือสอบ โคนใบเบี้ยว ส่วนขอบใบเรียบ ใบมีขนาดกว้างประมาณ 0.6-1.5 เซนติเมตร และยาวประมาณ 1-3.5 เซนติเมตร ผิวใบทั้งสองด้านเกลี้ยง

ดอก :

ออกดอกเป็นช่อแบบช่อกระจุกแน่นที่ปลายยอด ดอกมีขนาดเล็กสีขาว กลีบเลี้ยงขนาดเล็ก ดอกมีเกสรเพศผู้เป็นเส้นสีขาวจำนวนมาก ออกดอกในช่วงประมาณมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม

ผล :

ผลมีลักษณะเป็นฝักแบนรูปขอบขนาน ผิวเรียบ ฝักอ่อนเป็นสีเขียว เมื่อแก่จะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้ม ฝักแห้งและแตกออกด้านข้าง

เมล็ด :

ภายในมีเมล็ดประมาณ 8-12 เมล็ด เมล็ดมีลักษณะเป็นรูปรีกว้าง

สรรพคุณ :

- เป็นยาบำรุงธาตุ ยาแก้ไข้ ยาแก้ตาอักเสบ ยาแก้ท้องร่วง ยาแก้พยาธิ ยาแก้ตกโลหิต
- แก้อาการปวดฟัน แก้ปวดบาดแผล
- รักษาแผลโรคเรื้อน แผลเปื่อยเรื้อรัง ทาฝี

ประโยชน์ :

- เนื้อไม้สามารถนำมาใช้ในการสร้างบ้าน ก่อสร้างภายในที่ไม่รับน้ำหนักมาก ทำไม้อัดทำเฟอร์นิเจอร์
- ชาวไทใหญ่จะใช้อยอดอ่อนในพิธีสร้างบ้านเพื่อความเป็นสิริมงคล

ชื่ออื่น :

กางแดง คางแดง จันทน์ มะขามป้า

การกระจายพันธุ์จากอินเดียถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยขึ้นตามป่าดิบเขาและป่าผลัดใบที่ระดับความสูงถึง 1,000 เมตร

อ้างอิง :

- <https://medthai.com/กางขี้มอด>
- http://www.qsbg.org/database/botanic_book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=1411